

Nova Godina

– Krk, 1. siječnja 2019. –

Još smo uvijek u vremenu kad jedni drugima upućujemo čestitke i želimo zdravlje i sreću. Neke od tih čestitki su uistinu čestitke koje su izašle iz srca, a mnoge druge su iz običaja i obzira da se onaj drugi ne naljuti ili ne misli da imamo nešto protiv njega.

Na početku jedne građanske godine i nama svima sam Bog želi uputiti svoju čestitku. Njegova se čestitka zove blagoslov. Blagoslov je riječ koja se u Svetom pismu Staroga i Novog zavjeta spominje 617 puta.

Susrećemo je već na prvoj stranici Svetog pisma u knjizi Postanka, kad Bog stvara ptice i životinje: »I blagoslovi ih govoreći: „Plodite se i množite.“« (Post 1, 22) i nakon stvaranja čovjeka ponavlja se taj blagoslov u široj formi: »I blagoslovi ih Bog i reče im: „Plodite se i množite i napunite zemlju, i sebi je podložite!“« (Post 1, 28).

Srž blagoslova je plodnost: plodite se i množite! Drugim riječima: budite sustvaratelji sa mnom (Bogom), darujte život, poštujujte život, imajte život, ljubite život, uživajte u životu. Blagoslov je druga riječ za radost života i postojanja, za veselje što ima života u nama i svagdje oko nas.

Sveto pismo razlikuje tri vrste blagoslova.

PRVI JE KAD MI BLAGOSLIVLJAMO JEDNI DRUGE, KAD ČOVJEK BLAGOSLIVLJA ČOVJEKA.

Osobito su znakoviti blagoslovi koje očevi udjeljuju svojoj djeci prije svoje smrti (Izak blagoslivlja Jakova i Ezava; Jakov blagoslivlja svoje sinove).

Blagoslov kojeg upućujemo drugom je znak naše ljubavi prema njemu. Blagoslov se razlikuje od naših čestitki, jer mi pružimo ruku i odemo svatko svojim putem. Onaj tko blagoslivlja taj se obvezuje da će uložiti sve svoje sile i snage da ti osjetiš njegov blagoslov, da uspiješ u životu, da postigneš to što ti se želi.

Suprotno od blagoslova je prokletstvo. Dok se blagoslovom izražava i želi život, onog koga se proklinje njemu se želi smrt. Prokletnika se isključivalo iz zajednice i proganjalo u pustinju, a to znači osudilo na smrt. Zato prokletstvo mora biti uvijek daleko od kršćanina. Kršćanin nikad ne smije proklinjati, pa ni neprijatelja.

Blagoslivljam te, jer želim da živiš, i radujem se što postojiš. Svaki čovjek želi i žudi da bude blagoslovljen od drugoga, da se drugi raduju njegovu postojanju. Prava bi revolucija nastala u svijetu kad bismo od srca blagoslivljali one koje volimo i kad bismo blagoslivljali svoje neprijatelje. Probajte i iznenadit ćete se.

DRUGI BLAGOSLOV JE KAD ČOVJEK BLAGOSLIVLJA BOGA.

Taj je blagoslov drugačiji od prvog, jer Bogu nisu potrebni naši blagoslovi u onom smislu u kojem ga dajemo drugom čovjeku. Blagoslivljati Boga znači prepoznati da je on Gospodar života, darivatelj života, da je od njega sve što jesmo i što imamo.

Takav je blagoslov u prikaznim darovima: »Blagoslovljen da si, Gospodine, Bože svega svijeta: od tvoje darežljivosti primismo kruh (vino) što ti ga prinosimo; on, plod zemlje i rada ruku čovječjih, postat će nam kruhom (piće) života.«

Čovjek mora blagoslivljati Boga, jer ako ga ne bi blagoslivljao onda bi si prisvajao nešto što mu ne pripada. To bi bilo kao da od drugoga kradeš nešto što nije tvoje. Sve što je stvoreno vlasništvo je Božje, i čovjek to treba prepoznati i na tom Bogu zahvaljivati, odnosno blagoslivljat ga.

TREĆI JE BLAGOSLOV ONAJ KOJI SILAZI OD BOGA.

To je današnje prvo čitanje iz Knjige Brojeva. Reče Gospodin Mojsiju: »Reci Aronu i njegovim sinovima: 'Ovako blagoslivljajte Izraelce: Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva! Neka te Gospodin licem svojim obasja, milostiv neka ti bude! Neka pogled svoj Gospodin svrati na te i mir ti donese!' Tako neka zazivaju Ime moje nad sinove Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati.« (Br 6, 22-27).

Ovaj su blagoslov smjeli izgovarati samo svećenici. Time se htjelo naglasiti koliko je ovaj tekst svet, jer je svećenik bio posrednik između Boga i ljudi, i po rukama svećenika je blagoslov silazio nad narod. Taj se blagoslov morao, i danas se kod Židova mora, izgovarati samo na hebrejskom jeziku. Makar se u Isusovo vrijeme govorilo aramejskim jezikom i Isus je govorio aramejski, ovaj se blagoslov izgovarao samo na hebrejskom. I to je dodatno pojačavalo svetost ovog blagoslova. Zašto? Zato što je važna struktura blagoslova.

U hebrejskom jeziku prva rečenica ovog blagoslova ima tri riječi: *Gospodin blagoslovi i čuva*. Druga rečenica ima pet riječi: *Gospodin licem svojim obasja i milost da*. Treća rečenica ima sedam riječi: *Gospodin pogled svoj svrati na te i udijeli ti mir*.

Znademo koliko su Židovima bili važni brojevi. Prva rečenica tri, druga pet, a treća sedam riječi. Broj tri je broj savršenstva, Božji broj. Broj pet je broj Božjeg naroda, a sedam je svet naprosto, punina blagoslova i života. I zato taj blagoslov silazi od Boga, izlivena se nad narod, i ispunja svojim blagoslov sav svijet.

Osim toga kad se zbroj tri, pet i sedam, dobiva se broj petnaest, a to je broj Božjeg imena Jahve – „Ja sam koji jesam.“ Zato je jasno da se ovaj blagoslov nije smjelo prevoditi na druge jezike jer bi izgubio svoju formu, svoju stupnjevitost i svoje značenje, tj. poruku.

Dok su nakon prinesene žrtve svećenici izgovarali blagoslov nad narodom imali su ruke ispružene prema narodu, tako da su dva i dva prsta bila spojena zajedno, kao slovo V, a palci jedan do drugoga, što je značilo da s blagoslovom od Boga dolazi posebna jakost i snaga za život.

Ukratko se zaustavimo na tom svetom blagoslovu kojeg nam na Novu godinu upućuje sam Bog.

»Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva!« (Br 6, 24).

U središtu je ime Božje, Gospodin – Adonaj. To će se ime tri puta ponoviti. Već smo rekli da je bit blagoslova život. Neka te Gospodin oslobodi od bilo kojeg oblika smrti, neka ti daje život i dobro zdravlje. Ovdje se misli i na biološki život. Ali budući da nas Bog nije stvorio samo za preživljavanje, neka on bude svjetlo tvoga života kojim ćeš osmisliti svoj život i dati od sebe ono najbolje što je u tebi, jer život ima smisla ako ostavlja traga nakon tebe.

»Neka te čuva!« Bog nije špijun koji nas želi zaskočiti. Njegova uloga čuvara je uloga pastira. Pastir čuva svoje stado od neprijatelja i od smrti. Neka te Bog čuvao kao pastir svoje stado da te nitko ne zaskoči, da te tvoja vlastita glava i pamet ne odvedu na krive putove i otrovne pašnjake, da ne izgubiš glavu putujući svijetom.

»Neka te Gospodin licem svojim obasja, milostiv neka ti bude!« (Br 6, 25).

Mi prepoznavamo osobe po licu. Po licu razlikujemo prijatelja od neprijatelja, onoga koji ima dobre ili zle nakane. Na licu čitamo čovjekovu radost i žalost, oduševljenje i strah, zdravlje i bolest. Danas više ne vidimo lice osoba jer svatko lupa po svom mobitelu, čak i onda kad s tobom priča ili sjedi za stolom, i kako uspostaviti odnos s osobom kojoj ne vidiš lice?

»Neka te Gospodin licem svojim obasja!« To je molba i želja i žudnja čovjeka svih vremena: vidjeti lice Božje koje nas obasjava, tj. koje nam se smiješi. Ovaj blagoslov upravo to izriče. Želim ti da vidiš nasmijanog Gospodina! I mi smo to lice vidjeli na Božić: lice Boga djeteta

koje se smiješi, koje je radosno, koje privlači sebi, koje je čak i slabo – jer je dijete, koje traži sućut, ljubav i blizinu. To je pravo lice Božje. Sva druga su kriva i treba ih izbrisati, jer nisu lice Božje.

Želimo vidjeti lice Boga koji nam se smiješi. Ali, ako sam stvoren na sliku njegovu i ja moram svojim životom biti sličan njemu da bi mi se nasmiješio. Da bi i on bio sretan zato što postojim. Da se osjeća onako kao kad se Sin njegov krstio na Jordanu, a on s neba potvrdio: »Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! [Ponosan sam na njega. On je radost moja.]« (Mt 3,17). Otac se prepoznaje u Sinu koji mu je omilio. Isus je uvijek razveseljavao Oca svojim načinom života.

»**Milostiv neka ti bude**«. Milost je besplatna. Neka te Bog učini privlačnim, lijepim, ljubaznim.

»**Neka pogled svoj Gospodin svrati na te i mir ti donese!**« (Br 6, 26).

Ponavlja se Božji pogled i nasmijano lice njegovo. Gdje nema osmijeha, nema mira. Bog nam je u Betlehenskom djetetu pokazao svoje pravo lice, drugačije od svih krivih predodžbi Boga.

»**Mir ti donese!**« Svima nam je poznata židovska riječ Šalom – Mir. To nije samo odsutnost rata nego punina svih dobara. Mir u srcu može imati samo čovjek koji nije egoist i koji nije opsjednut samim sobom i koji može prihvatiti drugoga pored sebe, a to znači da moja ne mora uvijek biti zadnja, da ne mora uvijek biti po mome, da i drugi imaju pravo, pa makar to njihovo bilo gore od moga, jer se i taj drugi mora prihvatiti, uvažavati, cijeniti. I on se mora ostvariti.

Bez obzira na broj godina i na sve ono tko smo i što smo, možemo ovog prvog dana u novoj godini donijeti jednu odluku koja će iz temelja promijeniti naš život i unijeti blagoslov u našu sredinu: za sve što nam se dogodi u slijedećoj godini blagoslivljajmo! I bit ćemo blagoslovljeni! I bit ćemo blagoslov! Amen.

Biskup + Ivica